

[Indenrigsministeren.]

Behandling med Udsigt til fuld Helbredelse. For de ældre Tilfælde er Udsigten til fuldstændig Helbredelse mindre god, men det har samtidig vist sig, at der hyppigt i disse Tilfælde indtræder en saadan Bedring i Patienternes Tilstand; at de kan anbringes paa andre Afdelinger eller anbringes i Plejehjem eller kontrolleret Familiepleje.

Det er virkelig, som om man paa dette Omraade ser ind i en helt ny Tid, hvor dog meget endnu er ukendt og uudforsket. Der forestaar endnu et langt og møjsommeligt Arbejde for at udfinde, hvilke Sinds sygdomsformer der er tilgængelige for aktiv Behandling, ligesom selve Behandlingsmaaden og Midlerne muligvis vil undergaa Forandringer. Ej heller ved man, hvad der egentlig bevirker, at Sinds sygdommen er tilgængelig for Behandling paa denne bestemte Maade. I saa Henseende er man stillet ganske paa samme Maade, som da man i sin Tid opdagede, at visse Leverpræparater var virksomme Helbredelsesmidler imod den perniciøse Anæmi. Men allerede de forbløffende Resultater, man efter saa kort Tid har opnaaet, er af en saadan Natur, at det har kunnet udtales, at et fremtidigt Sinds sygehospital ikke kunde tænkes uden denne aktive Terapi.

At de nye Behandlingsmetoder vil gribe betydeligt ind i Sinds sygehospitalernes Pladsforhold og Økonomi, er givet. Der er gennem en Aarrække ved Oprettelse af Plejehjem og Udvidelse af Familieplejen udfoldet Bestræbelser for at skaffe forøgede Optagelsesmuligheder for de friske Sinds sygdomstilfælde. De gamle Hospitaler har derved i stigende Grad skiftet Karakter; Afdelingerne er blevet mindre og nærmer sig mere og mere i Udstyr og Karakter Afdelingerne paa almindelige Sygehuse. Det ufrugtbare Forvaringsprincip har maattet vige for almindelig medicinsk Behandling af de sinds syge. Vejen er saaledes banet for de nye Behandlingsmetoder; og at dømme efter det betydelige Fald, der er indtruffet i Ventelisternes Tal gennem det sidste halve Aar, synes de nye Metoder allerede at have haft en gunstig Virkning paa Optagelsesmulighederne. Men heraf følger ogsaa, at det sidste Ord ikke er sagt med Hensyn til Sinds sygehospitalernes Indretning og Størrelse. Indførelsen af den aktive Behandling vil, saafremt den holder, hvad den synes at love — jeg maa i denne Forbindelse indskyde den Bemærkning, at vi jo endnu ikke har tilstrækkelige Erfaringer med Hensyn til, hvilke Muligheder der maatte vise sig for Tilbagefald —, medføre

en yderligere Forandring af de bestaaende Hospitaler i Retning af at ligne almindelige Sygehuse, og den, der i Dag skulde planlægge et nyt Sinds sygehospital, vilde være stillet over for en meget vanskelig Opgave. At bygge paa Fortidens Erfaringer vilde være uforsvarligt, fordi Sinds sygebehandlingen befinder sig i Støbeskeen og kan ændre Karakter fra Dag til Dag, og at bygge paa Fremtiden vilde være ugørligt, fordi det endnu er umuligt at sige andet om Fremtidens Sinds sygebehandling, end at den synes at skulle blive himmelvidt forskellig fra Fortidens. Der er saa meget mere Grund til at antage dette, som Opdagelsen af Chokbehandlingens Virkningsfuldhed har virket som en Spore paa Psykiatrien til at arbejde videre paa Udfindelse af nye Metoder og paa Udforskningen af Sinds sygdommens Gaade.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at sige, at det er min Tro, at alt dette nye vil medføre, at Psykiatrien vil faa ny Tiltrækning for de dygtigste Kræfter inden for Medicinernes Kredse i den kommende Tid, hvad jeg vilde imødesee med megen Glæde. Jeg tror ogsaa, Staten bør tænke paa i højere Grad at støtte det videnskabelige Initiativ, der udfolder sig og vil udfolde sig paa dette Omraade i den kommende Tid.

Medens en større Helbredelsesprocent selvfølgelig vil give bedre Pladsforhold, ligesom en udvidet Anbringelse i Plejehjem og kontrolleret Familiepleje kan aflaste Hospitalerne for de Patienter, der har kunnet bedres ved de omhandlede Behandlinger, kan Kravet om de sinds syges Behandling paa et saa tidligt Stadium af Sygdommen som muligt paa den anden Side tænkes i nogen Grad at opveje dette Forhold ved Krav om flere Sengepladser. Imidlertid er der jo allerede nu paa alle Statens Sinds sygehospitaler oprettet psykiatriske Konsultationer, og dette vil sikkert vise sig som et meget virksomt Middel til paa et tidligt Tidspunkt at komme i Forbindelse med de sindslidende, og Helbredelsernes Omfang vil da muligvis kunne opveje Indlæggelsernes Hyppighed. I hvilket Omfang det vil vise sig at være Tilfældet, er det imidlertid paa Sagens nuværende Stade umuligt at afgøre.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen omtalte endvidere det meget aktuelle Spørgsmaal om Serumbehandling af Lungebetændelsespatienter, og det er jo virkelig, som om man ogsaa ad de nye Veje, Lægevidenskaben her har banet, øjner næsten eventyrlige Fremskridt til Lykke for Menneskeheden. Jeg maa minde om, at der her i Landet aarligt er ca. 3 800 Tilfælde af